

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2015)0422

Raportul special al Ombudsmanului European privind ancheta din proprie inițiativă referitoare la Frontex

Rezoluția Parlamentului European din 2 decembrie 2015 referitoare la Raportul special al Ombudsmanului European privind ancheta din proprie inițiativă OI/5/2012/BEH-MHZ referitoare la Frontex (2014/2215(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul special al Ombudsmanului European din 7 noiembrie 2013 privind ancheta din proprie inițiativă OI/5/2012/BEH-MHZ referitoare la Frontex,
- având în vedere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 67 alineatul (1), 72, 228 alineatul (1) al doilea paragraf și 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, îndeosebi articolul 41 (Dreptul la bună administrare) și articolul 47 (Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil),
- având în vedere Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului, în special articolul 3 alineatul (7),
- având în vedere Rezoluția 1932 (2013) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei intitulată: „Frontex: responsabilitățile privind drepturile omului”,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Regulamentul Frontex),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1168/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu,

intitulată „Planul de acțiune al UE privind returnarea” (COM(2015)0453),

- având în vedere Codul de conduită al Frontex pentru operațiunile comune de returnare coordonate de Frontex,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 15 octombrie 2015, îndeosebi punctul 2(n) din acestea,
 - având în vedere Convenția ONU din 1951 privind statutul refugiaților (Convenția de la Geneva) Protocolul de la New York din 1967 privind statutul refugiaților,
 - având în vedere articolul 220 alineatul (2) prima teză din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și ale Comisiei pentru petiții, în conformitate cu articolul 55 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru petiții (A8-0343/2015),
- A. întrucât Regulamentul (UE) nr. 1168/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare Regulamentul Frontex) obligă agenția să asigure respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a drepturilor migranților, refugiaților și ale solicitanților de azil;
- B. întrucât Frontex, ca oricare altă instituție, organ, oficiu sau agenție a UE, trebuie să respecte, în cadrul activității sale, Carta drepturilor fundamentale și această obligație își găsește expresia la articolul 263 din TFUE, conform căruia „Actele de constituire a organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii pot să prevadă condiții și proceduri speciale privind acțiunile formulate de persoanele fizice sau juridice împotriva actelor acestor organe, oficii sau agenții care sunt destinate să producă efecte juridice față de ele”;
- C. întrucât, chiar și în ziua de astăzi, activitatea de coordonare a Frontex nu poate fi, în practică, disociată de activitatea statelor membre coordonată de aceasta, astfel că Frontex (și, prin aceasta, UE) ar putea avea și un impact direct sau indirect asupra drepturilor persoanelor și ar putea angaja cel puțin răspunderea extra-contractuală a UE (a se vedea hotărârea Curții de Justiție T-341/07, Sison III); întrucât o astfel de răspundere nu poate fi evitată doar pentru că există aranjamente administrative convenite cu statele membre implicate într-o operațiune coordonată de Frontex, atunci când aceste aranjamente produc consecințe în ceea ce privește drepturile fundamentale;
- D. întrucât Uniunea urmează să adere la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- E. întrucât articolul 26a din Regulamentul Frontex prevede o strategie privind drepturile fundamentale, obligând agenția să redacteze, să dezvolte și să pună în aplicare această strategie, să instituie un Forum consultativ și să desemneze un ofițer pentru drepturile fundamentale;

- F. întrucât articolul 5 litera (a) din Codul de conduită pentru toate persoanele care participă la activitățile Frontex subliniază faptul că participanții la activitățile Frontex promovează, inter alia, punerea la dispoziția persoanelor în căutare de protecție internațională a informațiilor referitoare la drepturi și proceduri;
- G. întrucât articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 863/2007 prevede că membrii echipei răspunzătoare de desfășurarea activităților de monitorizare și supraveghere la frontierele externe trebuie să se conformeze dreptului comunitar și legislației naționale a statului membru gazdă;
- H. întrucât, în 2012, Ombudsmanul European a deschis o anchetă din proprie inițiativă cu privire la punerea în aplicare de către Frontex a obligațiilor sale în materia drepturilor fundamentale;
- I. întrucât proiectele de recomandări ale Ombudsmanului European includ punerea în aplicare a unui mecanism destinat plângerilor individuale;
- J. întrucât Ombudsmanul European a publicat ulterior un raport special, în care insistă asupra punerii în aplicare a unui mecanism destinat plângerilor individuale;
- K. întrucât, în conformitate cu articolul 220 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Parlamentului, Ombudsmanul European are obligația de a informa Parlamentul cu privire la cazurile de administrare defectuoasă, iar comisia competentă poate întocmi un raport în legătură cu aceste cazuri;
- L. întrucât Frontex are sarcina de a asigura punerea în aplicare eficientă a normelor comune privind standardele și procedurile de control și de supraveghere a frontierelor externe sub aspectul drepturilor fundamentale, printr-o coordonare mai strânsă a cooperării operaționale dintre statele membre, iar aceste activități au, în mod clar, implicații în domeniul drepturilor omului pe care Frontex și UE nu le-au soluționat în mod corespunzător;
- M. întrucât, în cadrul misiunii sale, Frontex cooperează operațional și cu țări din afara UE în domenii-cheie cum ar fi schimbul de informații, analiza riscurilor, formarea, cercetarea și dezvoltarea, operațiunile comune (inclusiv operațiunile comune de returnare) și proiectele pilot;
- N. întrucât, potrivit articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul Frontex, agenția și statele membre respectă norme și standarde cel puțin echivalente cu cele stabilite prin legislația Uniunii, inclusiv atunci când cooperarea cu țările terțe are loc pe teritoriul acestora;
- O. întrucât cooperarea operațională a Frontex cu autoritățile competente ale țărilor partenere se desfășoară pe baza unor aranjamente de lucru care nu produc efecte juridice obligatorii și nu intră sub incidența legislației internaționale și a căror transpunere în practică nu trebuie privită drept îndeplinire a unor obligații internaționale de către Frontex și UE; întrucât această situație constituie un element de nesiguranță juridică, potențial în contradicție cu obligațiile Frontex în materia drepturilor omului;
- P. întrucât Frontex și statele membre au responsabilități comune, dar distincte în ceea ce privește acțiunile agenților mobilizați în cadrul operațiunilor și proiectelor-pilot ale Frontex;

- Q. întrucât, în lumina extinderii competențelor Frontex, operată după înființarea sa, agenția ar trebui considerată răspunzătoare în calitate de principală parte interesată în cadrul procesului de gestionare a frontierelor, inclusiv atunci când sunt implicate alegații privind drepturile fundamentale;
- R. întrucât majoritatea participanților la operațiunile Frontex sunt agenți invitați trimiși pentru sprijinirea acestora de statele membre, altele decât cel care găzduiește operațiunea Frontex;
- S. întrucât, în conformitate cu articolul 2a din Regulamentul Frontex, Codul de conduită se aplică tuturor persoanelor care iau parte la activitățile agenției;
- T. întrucât, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul Frontex, agenții invitați care participă la misiunile Frontex pot îndeplini sarcini și exercita competențe numai în baza instrucțiunilor primite din partea agențiilor de poliție de frontieră din statul membru gazdă și, ca regulă generală, în prezența acestora din urmă;
- U. întrucât utilizarea, în timpul operațiunilor Frontex, a unor uniforme diferite împreună cu emblema Frontex pun cetățenii în situația de a nu putea identifica fără dificultate entitatea sub a cărei autoritate își desfășoară activitatea un agent și, în cele din urmă, cui trebuie să adreseze o plângere: agenției Frontex sau direct statului membru în cauză;
- V. întrucât, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1a) din Regulamentul Frontex, agenția nu are competențe executive în statele membre și nu are autoritatea de a sancționa statele membre sau pe reprezentanții lor;
- W. întrucât planurile operaționale ale operațiunilor comune ale Frontex produc efecte juridice obligatorii și, potrivit articolului 3a alineatul (1) din Regulamentul Frontex, ele trebuie să fie convenite de Directorul executiv al Frontex cu statul membru gazdă, cu consultarea statelor membre participante;
- X. întrucât Frontex a instituit deja un sistem de raportare a incidentelor în care este implicată divizia sa operațională, unitatea sa juridică și ofițerul Frontex pentru drepturile fundamentale, decizia finală fiind luată de Directorul executiv al Frontex; întrucât acest sistem implică plângerile interne primite de la personalul Frontex și ofițerii invitați și, prin urmare, nu se ocupă de plângerile directe adresate de cetățeni în care se invocă încălcarea drepturilor fundamentale ale acestora;
- Y. întrucât, la nivel european, în cadrul structurilor Băncii Europene de Investiții, Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și al Rețelei europene a ombudsmanilor, există deja mecanisme pentru plângerile individuale, întrucât ar trebui remarcat că Frontex este o agenție operațională care are un caracter diferit de cel al organizațiilor menționate mai sus;
- Z. întrucât Comisia s-a angajat să procedeze la o revizuire a Frontex în viitorul apropiat;

De ce ar trebui Frontex să instituie un mecanism pentru plângerile individuale?

1. salută Raportul special al Ombudsmanului European din cadrul anchetei din proprie inițiativă referitoare la Frontex; sprijină eforturile depuse de Frontex de a-și asuma 12 din cele 13 recomandări ale Ombudsmanului; recunoaște eforturile actuale ale Frontex în direcția respectării mai stricte a drepturilor fundamentale, concretizate prin instituirea

unui sistem de raportare a incidentelor, precum și prin elaborarea unor coduri de conduită, crearea unui Forum consultativ privind drepturile fundamentale și a unui Birou pentru drepturile fundamentale, fără ca această enumerare să fie exhaustivă;

2. sprijină recomandarea Ombudsmanului European, potrivit căreia Frontex ar trebui să trateze plângerile referitoare la cazurile de încălcare a drepturilor fundamentale în cursul operațiunilor sale și ar trebui să ofere sprijin administrativ corespunzător în acest sens; îi solicită Frontex să instituie un mecanism adecvat privind plângerile, inclusiv în cadrul aranjamentelor sale de lucru convenite cu autoritățile competente ale țărilor terțe;
3. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la vidul juridic în care se produce desfășurarea ofițerilor din țări terțe în cursul operațiunilor comune de returnare, potrivit celor relevate în cuprinsul raportului Ombudsmanului, precum și cu privire la deficitul de responsabilizare care ar prevala astfel în cazul încălcării drepturilor omului în care sunt implicați ofițeri din țări terțe;
4. consideră că, având în vedere provocările umanitare și juridice tot mai mari cu care se confruntă UE la frontierele sale externe și intensificarea operațiunilor pe care Frontex le desfășoară acolo, este nevoie de un mecanism capabil să proceseze plângerile individuale referitoare la presupuse încălcări ale drepturilor fundamentale survenite în timpul operațiunilor agenției sau al cooperării cu țări terțe, devenind astfel un organism de primă instanță pentru depunerea plângerilor;
5. consideră că instituirea unui mecanism pentru plângeri individuale le-ar oferi cetățenilor oportunitatea de a-și exercita dreptul la o cale de atac eficientă atunci când le sunt încălcate drepturile fundamentale; admite faptul că introducerea acestui mecanism pentru plângeri ar spori transparența și respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv în contextul aranjamentelor de lucru ale Frontex, deoarece Frontex și instituțiile europene ar fi conștiente în mai mare măsură de posibilele încălcări ale drepturilor fundamentale, care, în alte condiții, nu ar fi detectate, raportate și soluționate; subliniază că această lipsă de transparență se aplică mai ales în cazul aranjamentelor de lucru ale Frontex, în cazul cărora Parlamentul nu-și poate exercita controlul democratic, deoarece nu există nicio obligație de a fi consultat înainte de stabilirea lor și Parlamentul nu este nici măcar informat cu privire la modalitatea de transpunere în practică a acestora;
6. remarcă faptul că, în conformitate cu Regulamentul Frontex, nu par să existe impedimente juridice în ceea ce privește introducerea unui mecanism destinat plângerilor individuale și că un astfel de mecanism nici măcar nu ar intra sub incidența articolului 26a alineatul (3) din Regulamentul Frontex, potrivit căruia Ofițerul pentru drepturi fundamentale trebuie să-și aducă contribuția la mecanismul de monitorizare a drepturilor fundamentale; remarcă faptul că un astfel de mecanism ar fi în conformitate cu legislația UE și cu principiul bunei administrări și ar consolida punerea efectivă în aplicare a strategiei agenției în materie de drepturi fundamentale; consideră că se impune o întărire a capacității Frontex de a trata posibilele încălcări ale drepturilor fundamentale, în contextul extinderii rolului agenției în conformitate cu dreptul UE, în special participarea sa la echipele de sprijin pentru gestionarea migrației în așa-numitele „hot spots” și intensificarea cooperării sale operaționale cu autoritățile competente din țările partenere prin aranjamente de lucru;
7. consideră că rolul de coordonator al Frontex nu ar trebui să-i limiteze responsabilitatea în temeiul legislației internaționale și a UE, în special în ceea ce privește garantarea

respectării drepturilor fundamentale și a protecției migranților și a solicitanților de azil; reamintește că, la transpunerea în practică a legislației UE, toate agențiile Uniunii și statele membre sunt obligate să respecte dispozițiile din Cartea drepturilor fundamentale;

Structura mecanismului de plângeri individuale

8. este de părere că este legitim să se considere că acțiunile celor implicați în operațiunile Frontex pot fi atribuite acestui organism și, la un nivel mai general, Uniunii; subliniază că raporturile juridice care există între Frontex și statele membre și responsabilitățile lor distincte, dar într-un cadru comun, nu ar trebui să aducă atingere protejării drepturilor fundamentale și respectării acestor drepturi în operațiunile comune; reamintește că Frontex nu are competența de a sancționa statele membre sau funcționarii acestora; consideră, prin urmare, că ar trebui să se acorde atenția cuvenită chestiunii competențelor Frontex și ale statelor membre;
9. subliniază necesitatea unei structuri centrale oficiale în cadrul Frontex pentru procesarea plângerilor individuale; recomandă ca biroul ofițerului Frontex pentru drepturile fundamentale să joace un rol fundamental în tratarea plângerilor; consideră, în special, că biroul ar trebui să verifice în mod obiectiv admisibilitatea plângerilor, să le trieze, să le transmită autorităților responsabile și să le monitorizeze îndeaproape;
10. salută faptul că Frontex a pus deja în aplicare o procedură completă pentru tratarea plângerilor interne din partea personalului Frontex și a agenților invitați cu privire la cazurile de încălcare gravă a drepturilor fundamentale; evidențiază faptul că această procedură este deja utilizată pentru tratarea plângerilor adresate de părți terțe care nu sunt implicate direct într-o operațiune Frontex și recomandă agenției să se bazeze în mai mare măsură pe această procedură în vederea instituirii unui mecanism de plângeri individuale complet și accesibil; subliniază că Frontex ar trebui să se asigure că mecanismul respectă criteriile de accesibilitate, independență, eficacitate și transparență;

Depunerea plângerilor și admisibilitatea lor

11. consideră că persoanele care se simt lezate de agenții de poliție de frontieră care poartă emblema Frontex ar trebui să aibă dreptul să depună o plângere; îndeamnă Frontex să garanteze confidențialitatea deplină și să nu divulge identitatea reclamantului unor părți terțe fără acordul său, cu excepția cazului în care sunt obligați la aceasta printr-o hotărâre judecătorească; consideră, de asemenea, că Frontex ar trebui să ia toate măsurile pentru a evita orice conflict de interese pe parcursul soluționării plângerilor;
12. recunoaște că sunt necesare garanții pentru a preveni utilizarea abuzivă a mecanismului pentru plângeri; recomandă, prin urmare, să nu fie acceptate plângeri anonime; subliniază, totuși, că aceasta nu exclude plângerile depuse de părți terțe care acționează cu bună credință în interesul unui reclamant care ar putea dori să nu își dezvăluie identitatea; sugerează, de asemenea, ca doar plângerile bazate pe încălcări ale drepturilor fundamentale, așa cum sunt ele protejate în legislația UE, să fie acceptate; consideră că acest lucru nu ar trebui să împiedice Frontex să ia în considerare alte surse de informații privind presupusele încălcări ale drepturilor fundamentale, inclusiv rapoarte generale ale unor ONG-uri, organizații internaționale sau alte părți interesate relevante, care nu intră în procedura de depunere a plângerilor; subliniază necesitatea unor criterii clare pentru admisibilitatea plângerilor și recomandă crearea unui formular

standardizat de plângere, în care să se solicite informații detaliate, cum ar fi data și locul incidentului, întrucât acestea ar facilita deciziile privind admisibilitatea; recomandă ca criteriile și formularul standardizat să fie stabilite în colaborare cu Forumul consultativ;

13. subliniază faptul că formularul menționat ar trebui să fie disponibil în limbi pe care migranții și solicitanții de azil le înțeleg sau se poate presupune în mod rezonabil că le înțeleg și că acesta ar trebui să conțină toate informațiile necesare cu privire la procedura de depunere a plângerii, inclusiv orientări practice redactate într-o formă ușor de înțeles; reamintește că Regulamentul (UE) nr. 656/2014 prevede deja disponibilitatea la țarm a interpreților, consilierilor juridici și a altor experți relevanți; recomandă posibilitatea adresării unei plângeri orale unei persoane care poartă emblema Frontex, plângerea urmând a fi transcrisă în mod corespunzător de agentul respectiv; îndeamnă Frontex să pună la dispoziție formularul pentru plângeri atât în format electronic compatibil smartphone pe site-ul său internet, cât și pe hârtie în centrele de verificare din statele membre, precum prin intermediul personalului Frontex și al agenților invitați care participă la o operațiune a Frontex;
14. recomandă Frontex să stabilească un termen rezonabil pentru depunerea plângerilor și să permită depunerea plângerii după încheierea unei operațiuni a Frontex; consideră că acest lucru prezintă o relevanță deosebită pentru operațiunile de returnare; recomandă ca statele membre să trateze plângerile într-un interval de timp rezonabil, în conformitate cu normele procedurale naționale;

Plângerile împotriva agenților invitați

15. este conștient de faptul că eventualele plângeri pot să vizeze conduita agenților invitați, care se află sub autoritatea unui anumit stat membru, însă poartă emblema Frontex; observă că acești agenți poartă propria uniformă națională în timpul desfășurării activității, iar aceasta nu conține neapărat un nume sau un număr de identificare vizibile; observă că, deși agenții invitați sunt obligați să dețină un document de acreditare, a solicita unui agent să se identifice ar putea constitui un obstacol în calea depunerii unei plângeri împotriva acestuia; recomandă ca toate persoanele care acționează sub emblema Frontex să poarte în mod vizibil pe uniformă numele sau un număr de identificare;
16. reamintește că Frontex nu are competența de a aplica măsuri disciplinare altor persoane decât membrilor propriului personal, iar în conformitate cu articolul 3 alineatul (1a) din Regulamentul Frontex, luarea de măsuri disciplinare intră în competența exclusivă a statului membru de origine;
17. ia act de faptul că statele membre tratează plângerile împotriva agenților invitați în moduri foarte diferite; este preocupat de faptul că presupusele încălcări ale drepturilor fundamentale ar putea să nu fie tratate în mod eficient de unele state membre; invită Frontex și statele membre să coopereze îndeaproape și să facă schimb de bune practici pentru a garanta tratarea corespunzătoare a plângerilor formulate împotriva agenților invitați;
18. recomandă ca biroul ofițerului pentru drepturile fundamentale să transfere o plângere formulată împotriva unui agent invitat autorității naționale competente, prin intermediul unui mecanism de transmitere bine definit; recomandă ca acest mecanism să includă o cale de atac pentru cazurile în care plângerea este considerată inadmisibilă sau este

respinsă; consideră că este esențial să fie implicați ombudsmanii naționali sau orice alte organisme competente în domeniul drepturilor fundamentale, care sunt abilitate să ancheteze autoritățile și funcționarii naționali, având în vedere că ofițerul pentru drepturile fundamentale nu are acest drept; subliniază că este necesar ca Frontex să colaboreze cu organismele naționale competente în drepturile omului, precum și cu autoritățile naționale de frontieră;

19. recomandă ca formarea în materie de gen să fie obligatorie atât pentru personalul Frontex, cât și pentru agenții invitați înainte de a se alătura unei operațiuni Frontex, în special pentru sensibilizarea la violența bazată pe gen și la vulnerabilitatea femeilor migrante;
20. consideră că ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să contribuie, în strânsă cooperare cu unitatea operațională corespunzătoare a Frontex, după caz, la anchetele realizate de autoritățile naționale, oferind informații suplimentare privind incidentul;
21. subliniază că Frontex ar trebui să monitorizeze îndeaproape plângerile, solicitând în mod oficial informații din partea statului membru respectiv și, dacă este necesar, adresând o scrisoare de avertizare prin care să reamintească măsurile posibile pe care Frontex le poate întreprinde în cazul în care nu se dă curs scrisorii respective; reamintește că Frontex are dreptul de a primi informații privind încălcările drepturilor fundamentale de către agenții invitați, în contextul obligației sale de a monitoriza respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile sale; recomandă ca Frontex să colaboreze îndeaproape nu doar cu autoritățile naționale de frontieră, ci și cu organismele naționale de protecție a drepturilor omului;
22. recomandă ca ofițerul pentru drepturi fundamentale să ofere o justificare reclamantului, care să includă datele de contact ale autorității naționale responsabile, în cazul în care Frontex nu inițiază nicio procedură pentru a da curs plângerii sale;
23. reamintește că, în cazul în care statul membru este de acord, procedura disciplinară a Frontex se poate aplica și agenților invitați detașați și experților naționali detașați; reamintește că Frontex poate solicita statului membru să îl retragă imediat pe agentul invitat sau pe expertul național detașat vizat din activitatea Frontex în cazul în care statul membru nu permite aplicarea procedurii disciplinare și, dacă este cazul, să excludă persoana respectivă din rândul agenților invitați;
24. îl invită pe directorul executiv al Frontex să aibă în vedere excluderea din orice operațiune sau proiect-pilot al Frontex a oricărui agent care a încălcat drepturile fundamentale; subliniază că această măsură ar trebui să se aplice și în privința agenților naționali din țări partenere care participă la operațiunile Frontex în cadrul unui acord de lucru;
25. consideră că ar trebui examinată posibilitatea retragerii sprijinului financiar al statelor membre sau suspendarea unui stat membru din operațiunile comune în cazul unor încălcări grave ale drepturilor fundamentale; consideră, în plus, că ar trebui decisă suspendarea și, în cele din urmă, încetarea unei operațiuni, în cazul unor încălcări serioase sau persistente ale drepturilor fundamentale, fără a se aduce prejudiciu salvării de vieți omenești;
26. consideră că ar trebui stabilite criterii clare pentru situațiile în care operațiunile Frontex

ar trebui oprite, pe baza recomandărilor Forumului consultativ, ale ofițerului pentru drepturi fundamentale, altor actori și ONG-uri relevante, precum FRA, UNHCR sau OIM;

27. subliniază că un mecanism de plângeri individuale nu ar trebui să confere niciun fel de drepturi suplimentare de acces la justiția penală persoanelor care depun plângerile; reamintește că anchetele penale trebuie să fie efectuate de statul membru în care au loc operațiunile;

Considerații generale

28. consideră că un mecanism pentru plângeri individuale poate fi eficace numai dacă atât reclamanții potențiali, cât și agenții care iau parte la operațiunile Frontex sunt informați cu privire la dreptul persoanelor de a prezenta plângeri, printr-o campanie de informare eficientă și care să țină seama de diferențele de gen, în limbile oficiale ale UE, precum și în limbi pe care solicitanții de azil și migranții le înțeleg sau se poate presupune în mod rezonabil că le înțeleg; consideră că numărul plângerilor potențial inadmisibile ar putea fi limitat în mod considerabil prin intermediul unei astfel de campanii de informare și al unei verificări a admisibilității bine structurate; observă că persoanele returnate ar trebui să fie informate cu privire la drepturile pe care le au, inclusiv la dreptul de a depune plângeri, înainte de operațiunea de returnare;
29. consideră că un mecanism pentru plângeri individuale ar trebui să fie eficient și transparent; subliniază faptul că Agenția pentru Drepturile Fundamentale trebuie să dispună de echipament și de personal pentru a trata în mod adecvat plângerile primite și solicite alocarea resurselor suplimentare necesare în acest sens;
30. consideră că descrierea sarcinilor atribuite ofițerului pentru drepturile fundamentale este prea limitată și imprecisă; observă că sarcinile ofițerului sunt descrise, în prezent, numai în anunțul de post vacant; sugerează includerea unor dispoziții privind sarcinile ofițerului pentru drepturile fundamentale în viitoarea revizuire a Regulamentului Frontex;
31. consideră că, pentru a îmbunătăți transparența, responsabilizarea și eficiența Frontex și pentru a permite investigarea amănunțită a plângerilor individuale, utilizarea fondurilor de către Frontex ar trebui să facă obiectul unui raport periodic în fața Parlamentului și să fie făcută publică pe site-ul internet al Frontex;
32. salută disponibilitatea Ombudsmanului European, a membrilor Rețelei europene a ombudsmanilor cu competențe în domeniul drepturilor fundamentale și a Forumului consultativ al Frontex de a sprijini Frontex în crearea și punerea în aplicare a unui mecanism pentru plângeri individuale; invită Frontex să urmeze bunele practici ale altor organisme europene, cum ar fi Banca Europeană de Investiții, în strânsă cooperare cu Ombudsmanul European;
33. recomandă Frontex și Ombudsmanului European să colaboreze îndeaproape pentru a proteja mai bine cetățenii împotriva posibilelor acte de administrare defectuoasă în ceea ce privește activitățile Frontex, inclusiv în cazurile în care agenția acționează dincolo de frontierele externe ale UE pe baza unor acorduri de lucru;
34. invită statele membre și țările partenere care au încheiat acorduri de lucru cu Frontex să

coopereze în mod eficient cu agenția pentru a garanta buna funcționare a mecanismului de depunere a plângerilor; încurajează Frontex să ofere asistență tehnică statelor membre și țărilor terțe implicate pentru a garanta eficacitatea mecanismului;

35. subliniază necesitatea unei protecții speciale a minorilor neînsoțiți, femeilor care sunt victime ale persecuției bazate pe gen, persoanelor LGBTI și a altor grupuri vulnerabile; recomandă ca, atunci când este cazul, Frontex să se consulte cu agențiile UE relevante în acest scop;
36. invită Frontex să pună la dispoziția publicului, în contextul raportului său general anual, informații cu privire la mecanismul de tratare a plângerilor; recomandă să se menționeze numărul de plângeri primite, tipurile de încălcări ale drepturilor fundamentale, operațiunea Frontex în cauză și măsurile luate de Frontex în urma plângerii; observă că aceste informații ar ajuta Frontex să identifice eventuale neajunsuri și să își îmbunătățească metodele de lucru;
37. recomandă includerea unor dispoziții privind mecanismul de plângeri individuale în viitoarea revizuire a Regulamentului Frontex;

o

o o

38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Ombudsmanului European, parlamentelor naționale și Frontex.